

دومین جلد کتاب نهج الذکر دربردارنده دو بخش تحمید و تهلیل، در ادامه بخش‌های جلد نخست این کتاب است.

در این کتاب، افزون بر تبیین مسائلی کلی مربوط به یاد خدا، در باره ده عنوان از بارزترین مصادیق «ذکر» در قرآن و احادیث اهل بیت (ع)، به تفصیل، مطالبی ارائه شده است. این اذکار بسمله، تسبیح، تحمید، تهلیل، تکبیر، حوقله، استثناء، استعاذه، استغفار و صلوات بر پیامبر (ص) و اهل بیت (ع) است. این مجموعه از ویژگی‌های متفاوتی برخوردار است که بررسی برخی ویژگی‌های آن در پی می‌آید. احادیثی که از خاندان پیامبر (ص) روایت شده‌اند، در واقع حدیث پیامبر خدایند، به همین دلیل در این کتاب، از همه احادیث روایت شده از پیامبر (ص) و خاندان او به یکسان بهره گرفته شده است. همه روایات مربوط به هر موضوع، از منابع گوناگون شیعه و اهل سنت، استخراج و کامل‌ترین، موثق‌ترین و کهن‌ترین آنها گزینش شده است. از دعاها نیز، جز در مواردی اندک، تنها از ادعیه‌ای که مستند به پیامبر و اهل بیت (ع) هستند، بهره گرفته شده است. در بخش چهارم - تحمید - ذیل این عنوان آمده است: «امام علی (ع) می‌فرماید: هرگاه کسی از شما در آینه نگرست، بگوید سپاس خدای را که مرا آفرید و خوش آفرید و مرا صورت زیبا بخشید و نیکو صورتم بخشید و آنچه را در غیر من زشت داشت، در من زیبا داشت و مرا به اسلام مفتخر کرد.» کتاب نهج الذکر اثر محمد محمدی ری‌شهری و با ترجمه حمید رضا شیخی و همکاری رسول افقی از سوی موسسه دارالحدیث تدوین شده و در 535 صفحه و با شمارگان 1000 نسخه در سال جاری وارد بازار نشر شده است.